

flutter sig til de Regler, som Lovforslagets § 9, 2det til 4de Stykke, indeholder, stiller det kun Vædringsforslag med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i det 3die Stykke angaaende den interkommunale Fordeling af Byrden i det Tilfælde, hvor en Forsikret i Aarets Løb har haft fast Ophold i flere Kommuner. Flertallet anser det for unødvendigt at være saa nøieregnende, som denne Regel forudsætter. De Uligheder, der kunne følge af, at en Person, der har haft fast Ophold i flere Kommuner i Aarets Løb, ved Fordelingen kun medregnes i en af disse (den, hvor han længst har haft Ophold), kunne ventes at ville udjævne sig af sig selv.

I Lovforslagets § 9, sidste Stykke, gives der en Regel om, at Hospitalshjælp og andre lignende Ydelser af Kommunerne kunne med Samtykke af Indenrigsministeren træde i Stedet for Pengetilskud. Naar Hospitalshjælp bliver en pligtig Ydelse, som vi nedenfor stille Forslag om, ikke en blot frivillig, maa den samme Tanke, som ligger til Grund for den paagjældende Bestemmelse i Lovforslaget, føre til, at Kommunerne — uden at Samtykke behøves — blive berettigede til at fradrage denne Hjælp i Pengetilskudet. Dette faar dog ingen Betydning for Landsygekasser, da den Hospitalshjælp, Udvalget foreslaar at paalægge, ikke vil blive at udrede af Sognekommunen. Med Hensyn hertil foreslaar Flertallet den videre Udførelse af Tanken, at den pligtige Frikjørsel, som vil paahvile Sognekommunen, af denne kan fradrages i Pengetilskudet. Den ved en saadan Bestemmelse opnaaede Vættelse for Kommunen gjør det saameget mindre betænkeligt for Flertallet at bibeholde Lovforslagets Regel om Overgangen af Pengetilskudet fra Staten til Kommunerne. For Sygekasserne bliver Forholdet væsentlig det samme som efter Forslaget, idet Kjøbstadsygekasserne, nu som før, faae Pengetilskud eller Ækvivalent (i Hospitalshjælp) for det, og Landsygekasserne nu faae Pengetilskud eller Ækvivalent (i Frikjørsel) + Hospitalshjælp, medens de efter Forslaget, der næppe forudsætter, at Frikjørselen kan fradrages, fik Pengetilskud + Frikjørsel.

Følge det Anførte foreslaar hele Udvalget følgende Vædring til § 9:

a) I 1ste Stykke, 1ste—3die Linie, forandres Ordene: „et Tilskud . . . paagjældende Aar“ til: „dels et Tilskud, som svarer til Fjerdedelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paagjældende Aar, dels et Tilskud af 1½ Kr. pr. Medlem efter Gjennemsnit af Medlemstallet ved hver Maanedes Begyndelse“.

og Udvalgets Flertal, at

b) 3die Stykke, 3die Punktum affattes saaledes:

„Har nogen i en Sygekasse Forsikret i Aarets Løb haft fast Ophold i flere Kommuner, regnes han for den hele Tid til den Kommune, hvor han længst har haft fast Ophold“.

c) Paragrafens 4de Stykke affattes saaledes:

„Fra det en Kommune ifølge foranstaaende Regler paahvilende Pengetilskud er den berettiget til at fradrage Værdien af den Hospitalshjælp eller Frikjørsel, som den i det paagjældende Aar har ydet en Sygekasse“.

Efter § 9 foreslaar Udvalget at indstyre en ny Paragraf, der altsaa bliver § 10, medens Lovforslagets § 10 bliver § 11 o. s. fr.

Den nye

§ 10,

som Udvalget foreslaar, lyder saaledes:

„Paa alle Sygehuse, der tilhøre Staten, eller en Amts-, Kjøbstads- eller Handelspladskommune, og som ikke udelukkende ere bestemte for visse Klasser af Personer eller visse Arter af Sygdomme, skulle Medlemmer af anerkjendte Sygekasser og deres Børn under 15 Aar, forjaavidt de ere bosatte i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsophold er nødvendigt, kunne henligge i ligesaa lang Tid, som vedkommende Sygekasse yder fuld Hjælp ifølge sine Vedtægter, imod et Bederlag af høist 60 Ø. daglig for hver indlagt Person, dog at der betales særligt for Bandager, Extrahjælp og lignende Ydelser. Naar Vedkommende har været Medlem i 1 Aar, betales Intet for Børn undtagen for de nævnte særlige Ydelser.